TEATR WYBRZEŻE

GDAŃSK ● GDYNIA ● SOPOT

Egz. bezpłatny

JAROSŁAW ABRAMOW I ANDRZEJ JARECKI

DUŻE JASNE

1963/64

PREMIERA

5 czerwca 1964

w Teatrze Kameralnym

w Sopocie

Dyrektor:
ANTONI BILICZAK

Kierownik artystyczny:
JERZY GOLIŃSKI

Kierownik literacki:
RÓŻA OSTROWSKA

Projekt okładki:
Liliana Baczewska

Makiety scenografii:
Marian Kołodziej

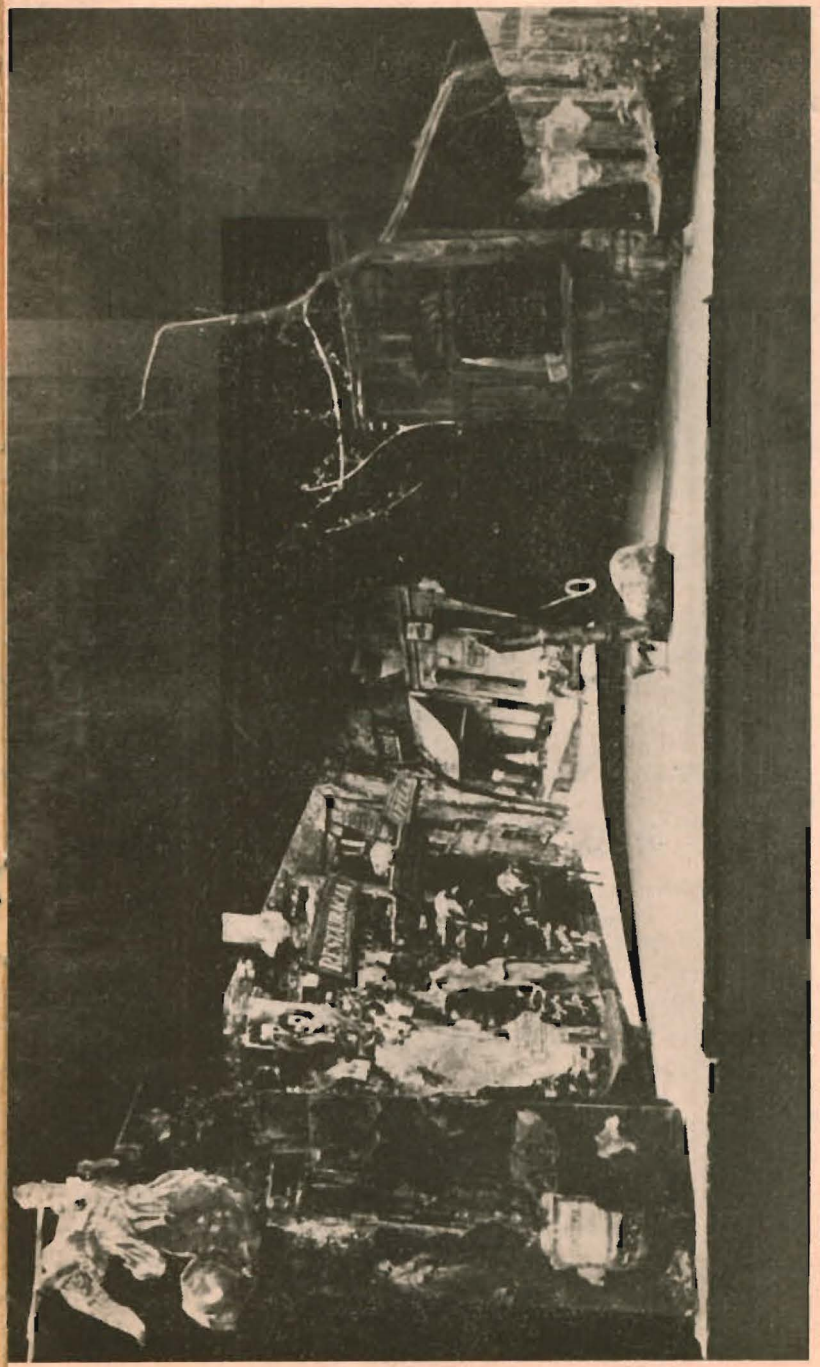

Projekt dekoracji obrazu I i II

Marian Kołodziej

P E R S O N A L N E

Jarosław Abramow

- Urodzony w 1933r.
- Ukończył filologię polską na U.W. w 1955r.
- Założył STS /z Andrzejem Jareckim/ w 1954r.
- Tamże - debiutował jako autor tekstów satyrycznych.

- Debiut dramaturgiczny - pełnospektaklowa komedia muzyczna "Esmeraldka", której próba generalna odbyła się w STS-ie w 1958r.
- Sztuka "Zasada" - wystawiona w Państwowym Teatrze Bogusławskiego w Kaliszu w 1962r.
- Trzy jednoaktówki: "Remanent", wystawione na Scenie 61 Teatru "Ateneum" w Warszawie w 1962 r.
- "Duże jasne" - Teatr "Ateneum" 1963r. prapremiera.
- Pisze słuchowiska radiowe, między innymi: " Na szosie" "Licytacja","Śmierć po latach".
- Jest autorem muzyki do "Oskarżonych" Jareckiego i Osieckiej, oraz współautorem /wraz z Adamem Sławińskim/ muzyki do "Marysi i Napoleona" Jareckiego.
- Pracuje w radio jako kierownik redakcji Radiowego Teatru Młodych.
- Z zamiłowania, jako hobby, pisze piosenki - z najpopularniejszych : "Okularnicy", "Widzisz mała".

x

P E R S O N A L N E

Andrzej Jarecki

- Urodzony w 1933r.
- Ukończył filologię polską na U.W. w 1955r.
- Założył STS /z Jarosławem Abramowem/ w 1954r.
- Tamże - debiutował jako autor tekstów satyrycznych i piosenek.

- Pierwsza sztuka pełnospektaklowa "Szopa Betlejemska" STS,1958r.
- Teatr Dramatyczny wystawia jego "Ptaki" wg. Arystofanesa z piosenkami Agnieszki Osieckiej, 1960r.
- Satyryczne widowisko "Oskarżeni"/napisane z Agnieszką Osiecką/, wystawiło wiele scen w kraju.
- STS dał premiery:
- "Widowiska o Rudolfie Hoessie, wrogu ludzkości "Kazań", napisanych specjalnie dla Wojciecha Siemiona.
- Teatr "Ateneum" wystawia komedię "Duże jasne", napisaną wspólnie z Jarosławem Abramowem, 1963r./sto przedstawień/
- Teatr Powszechny w Warszawie wystawił "Marysię i Napoleona" styczeń 1964r.
- Zajmuje się również krytyką tetralną, głównie na łamach "Sztandaru Młodych".

x

JAROSŁAW ABRAMOW i ANDRZEJ JARECKI

DUŻE JASNE

komedia w 4 obrazach

Dzieje się współcześnie w Polsce

Osoby:

Michał, mężczyzna w średnim wieku, bez pracy	*Lech Skolimowski*
Pani Jadwiga, żona Michała, szefowa budki z piwem	*Lucyna Legut*
Aptekarz } członkowie komitetu	*Tadeusz Rosiński*
Rzeźnik } budowy kopca Kościuszki	*Leon Załuga*
Szewc, pijaczyna	*Stanisław Michalski*
Proboszcz	*Ryszard Moskaluk*
Kościelny	*Kazimierz Iwor*
Ślimak, chłop, właściciel ziemi nad rzeką	*Henryk Sakowicz*
Zosia, córka Ślimaka	*Elżbieta Goetel*
Dyrektor, mężczyzna w średnim wieku, dyrektor nowej fabryki	*Mieczysław Tarnawski*
Inżynier, współpracownik Dyrektora	*Stanisław Dąbrowski*
Antek	*Zbigniew Bogdański*
Kobieta I	*Kazimiera Szałajska*
Kobieta II	*Helena Płachecka*
Kobieta III }	*Irena Trojecka*
Obywatel I }	*Józef Niewęgłowski*
Obywatel II }	*Mieczysław Nawrocki*
Robotnik	*Kazimierz Łastawiecki*

Obraz Pierwszy i Drugi: dzieje się na rynku w miasteczku, koło budki z piwem.

Obraz Trzeci: dzieje się w chałupie Ślimaka

Obraz Czwarty: dzieje się na rynku miasteczka w kilka lat później

Scenografia:
MARIAN KOŁODZIEJ

Reżyseria:
KAZIMIERZ ŁASTAWIECKI

Aktualna obsada na tablicy w hallu

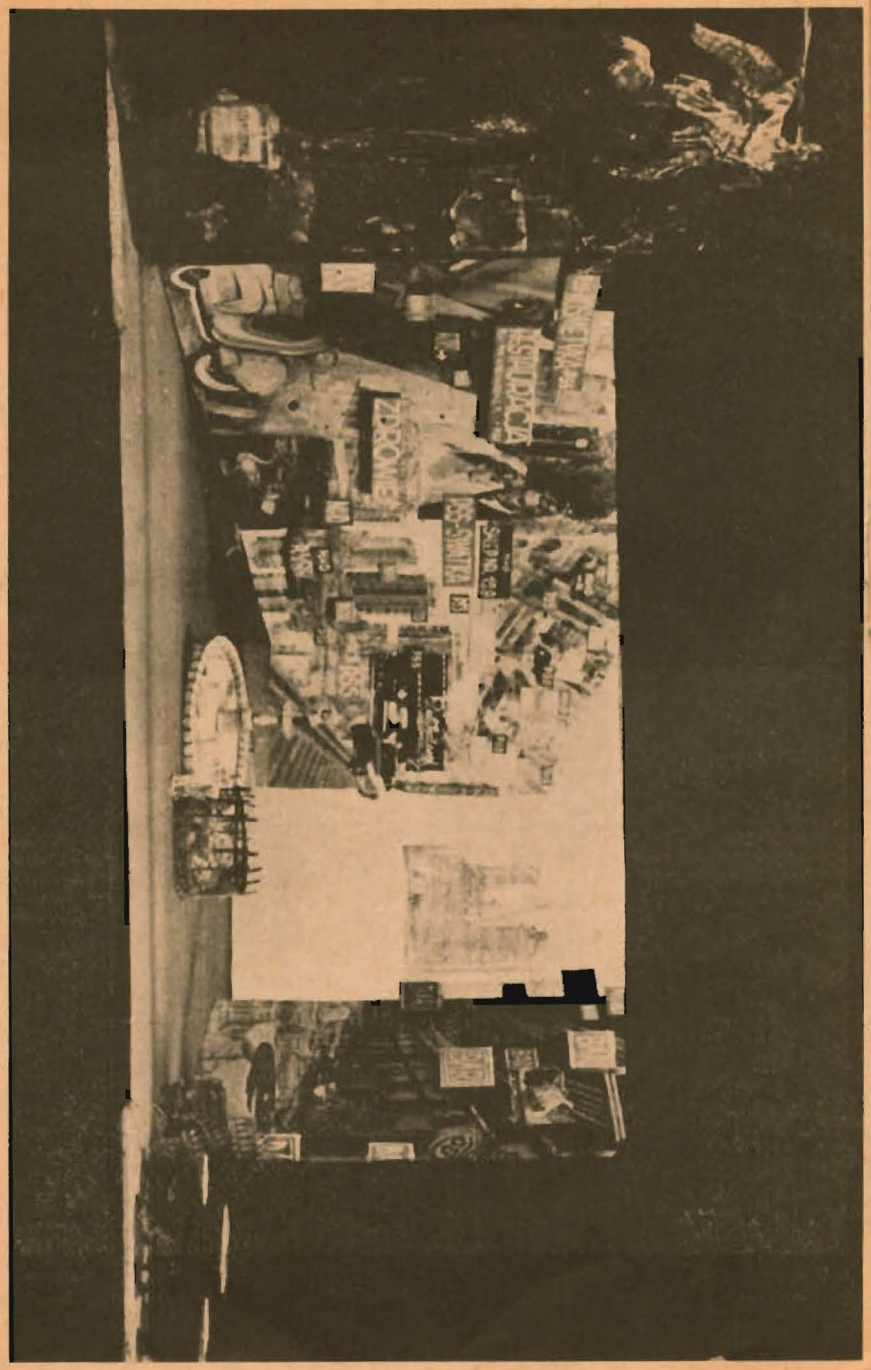

Projekt dekoracji obrazu IV

Marian Kołodziej

Z okazji tegorocznego Międzynarodowego Dnia Teatru mówią —

Jean-Louis Barrault:

W chwili, gdy podzielona ludzkość zmierza ku jedności człowieczej, napawa nas entuzjazmem możność stwierdzenia, iż świadomość teatralna w różnych krajach również zdąża ku wspólnej świadomości funkcji Teatru.

Laurence Olivier:

Spośród wszystkich sztuk przedstawiających, teatrowi najtrudniej jest stać się międzynarodowym. Balet i muzyka mogą przekraczać granice prawie tego nie odczuwając, ale teatr, jakkolwiek może porywać oko, powstaje ze słów, słów często dumnych, niepodległych, nieprzetłumaczalnych. Tym goręcej musimy przeto powitać osiągnięcia i podziwiać wysiłki Międzynarodowego Instytutu Teatralnego, który swe wzniosłe marzenie wciela w formułę stanowiącą paradoks sam w sobie — w formułę „Teatru światowego".

Jean-Louis Barrault:

Muszę wyznać, drogi Kolego, że moim zdaniem formuła ta nie wydaje się aż tak paradoksalna. Wystarczy podróżować po tzw. „obcych" krajach, by zauważyć jak dalece teatr okazuje się własnością międzynarodową. Czy chodzić tu będzie o klasyków takich jak Sofokles, Zeami, Szekspir, Molier, czy o komedię dell'arte — autorzy, aktorzy i animatorzy są tylko zawiadowcami wspólnej dziedziny, należącej do całego świata. Pochodzi to stąd, iż (jak się zdaje) nie ma w teatrze przedziału w istniejącej ciągłości między gestem i słowem, między wzrokiem i słuchem. Nasza sztuka to przede wszystkim zjawisko magnetyczne. Obejmuje ono nie tylko oko i ucho, ale w równym stopniu wszystkie inne zmysły. Jeśli w teatrze scenę obserwuje nasze oko, to naprawdę widzenie i czucie odbywa się w naszych sercach, a potem rozumienie w naszych mózgach. Nasza sztuka jest poetycka, bo zawsze jest sztuką cielesną. Kiedy rozmaite formy teatru przekraczają granice, przygasa na chwilę tylko idea zawarta w słowie, ale samo słowo, kęs zrozumiałej mowy, zachowuje całą swoją moc zaklęcia i magii. Ponad słowami spotyka się zmysłowa potęga Brechta, Claudela, teatru Dalekiego Wschodu czy Szekspira, by uderzyć do serc wszystkich ludzi i przeniknąć do nich.

Laurence Olivier:

Cieszy nas, iż Szekspir stał się własnością całego świata, iż nieuchronnie ogłasza się go za prawego przodka wszelkich nowych tendencji w dramacie (dowiedziałem się, że „Króla Leara" ogłoszono niedawno za poprzednika Samuela Becketta). Cieszymy się też, że przyjęli go za swego ludzie wszelkich narodów i wszelkich poglądów i że nikt, poddając przeglądowi całość jego dzieła, nie nazwał go nigdy zakamieniałym reakcjonistą. Ten, który napisał „Henryka V", napisał także „Troilusa i Kressydę"; ten który napisał „Romea i Julię", napisał też „Miarkę za miarkę". W ciągu czterystu lat nasz Szekspir stał się przez adopcję waszym Szekspirem, a mówiąc o dziedzinie teatru, jest on bardziej jeszcze niż kiedykolwiek w obecnym roku czterechsetnego jubileuszu naszym głównym artykułem eksportowym. Nie mamy eksportu, któryby kiedykolwiek wymagał od nas mniej kłopotu, a przysporzył więcej chluby.

Jean-Louis Barrault:

Jeśli, jak to trafnie zauważa Sir Laurence Olivier, nie da się ustalić politycznej pozycji Szekspira, to dlatego, że ten prawdziwy człowiek teatru umiał pozostać nawet w materiałach politycznych świadkiem swojego czasu. Ostatecznym celem teatru jest sprawiedliwość. Na scenie ścierają się wśród rozpasanych namiętności mordercy i ofiary, atak i obrona. Każdy widz jest sędzią przysięgłym, a samo życie w całej swej potędze i równowadze przewodniczy w tym obrachunku i każe podnieść się rozumowi, zrozumieniu i zdrowiu. Istotna potęga teatru to zdolność odsunięcia wszystkiego, co dzieli ludzi — różnic rasowych, różnic w wychowaniu religijnym czy politycznym, wreszcie różnic językowych. Z drugiej strony teatr akcentuje to wszystko, co jest wspólne ludziom: śmiech i łzy, radość i smutek, szczęście i troskę — krótko mówiąc wszystko, co płynie z serca. W teatrze ukazuje się serce wspólne wszystkim ludziom i dlatego stanowi on jeden z najbardziej skutecznych instrumentów działania na rzecz pokoju.

Przedstawienie prowadzi:

Barbara Dąbrowska

Sufler:

Renata Pilawska

Światło:

Bronisław Gruca
Marian Bartkiewicz

Rekwizytor:

Halina Meir

Brygadier sceny:

Maksymilian Kitowski

Kierownik techniczny:

Stanisław Matysik

Główny elektryk:

Tadeusz Kubacki

Kierownicy pracowni krawieckiej:

Olga Ludmerowa

Tomasz Szwajkowski

Kierownik pracowni stolarskiej:

Józef Starsierski

Kierownik pracowni malarskiej:

Edmund Nowakowski

Kierownik pracowni tapicerskiej:

Stanisław Włodkowski

Kierownik pracowni perukarskiej:

Nina Polonis

Kierownik pracowni szewskiej:

Jan Czesnowicz

Modelator:

Marian Kujawski

Główny rekwizytor:

Czesław Mederski

Kierownicy administracyjni scen:

Halina Ciechocińska (Gdańsk)
Halina Zemło (Sopot)

GDA-1407. 9.5.64. 2.000 — A-1.

ZŁ. 2,50